

[Indenrigsministeren]

fremskaffelse af dokumentationsmateriale, opstilling af fællesnordiske retningslinier for mærkningen, udarbejdelse og trykning af patientvejledning og iværksættelse af supplerende informationsaktiviteter m. v.

Det fremgår allerede af Nordisk Lægemedelnævns indstilling til Nordisk Ministerråd, at ordningen først kan forventes gennemført 2½ år efter den dato, hvor ministerrådet måtte træffe den endelige beslutning. Dette skete i august 1979 og meddeltes i november samme år. Det fremgår således af Nordisk Ministerråds beslutning, at ordningen senest skal være gennemført med udgangen af 1982, idet hovedlinierne i Nordisk Lægemedelnævns arbejdsplan skal følges under hensyntagen til nationale hindringer, som ikke har kunnet forudses ved arbejdets begyndelse.

Indenrigsministeriet finder det ikke muligt at fremskynde ordningen og finder i øvrigt, at de øgede omkostninger, der vil være forbundet hermed, vil stå i et urimeligt forhold til de fordele, der eventuelt kan opnås ved en tidligere ikrafttrædelsesdato. Man skal i den forbindelse nævne, at problemet omkring lægemidler, som kan påvirke trafikikkerheden, allerede er behandlet i en patientfolder, som er udarbejdet af Danmarks Apotekerforening for år tilbage.

Spm. nr. 847Til *miljøministeren* (22/5 80) af:**Ernst Schmidt (FP):**

»Når olie altid er lettere end vand, hvordan kan det så lade sig gøre at forurene grundvandet med olie?«

Begrundelse

Da ministeren har oplyst, at mange olietanke har været og er utætte, samt at man ikke har kunnet give oplysninger om faktiske tilfælde af grundvandsforurening, må det være rimeligt at undersøge, om årsagen hertil er, at olie aldrig vil nå at sive ned til grundvandet, fordi olie er lettere end vand.

Til eksempel kan anføres, at praksis i nogle tilfælde har vist, at olieholdig jord, som bliver vandmættet, kan få olie til at sive opad.

Hvis sådanne eksempler gælder i alle tilfælde, må frykten for grundvandsforurening

med olie og foranstaltningerne herimod sikkert revideres.

Besvarelse (3/6 80):**Miljøministeren** (Erik Holst):

Jeg har forelagt spørgsmålet for miljøstyrelsen, som har oplyst følgende, hvortil jeg kan henvise:

»Det afgørende for, om en given væske kan forurene vand, er ikke væskens vægt i forhold til vand – dens massefylde – men væskens blandbarhed med vand eller opløselighed i vand.

Til illustration heraf kan nævnes, at almindelig sprit har en massefylde på kun 0,79 og altså er meget lettere end vand, men sprit kan alligevel blandes med vand i ethvert forhold.

Olieprodukter er kun i begrænset omfang blandbare med vand, men lugt- og smagsgrænsen ligger lavere end den koncentration, der kan forekomme ved opløsning. Miljøstyrelsen kan i denne forbindelse henvise til betænkning nr. 545: »Olietanke og beskyttelse af grundvandet«, afgivet den 28. november 1969 af det af indenrigsministeriet den 24. november 1964 nedsatte udvalg vedrørende oplag af olie m.v. Det fremgår af betænkningens side 21–23, at lugtgrænsen er 30–100 gange lavere end den maksimale opløselighed for fyringsolie, 120 gange lavere for petroleum og 30.000–3.000.000 gange lavere for benzin.

Endelig kan det nævnes, at der i EFs drikkevandsdirektiv, som er principvedtaget den 19. december 1978, er fastsat en maksimal tilladelig koncentration for olie på 0,01 mg/l eller 2.000 gange lavere end opløseligheden for fyringsolie.«

Spm. nr. 848Til *miljøministeren* (22/5 80) af:**Ernst Schmidt (FP):**

»Kan ministeren oplyse, om man med en fyldt olietank og tilhørende ledningssystem kan afprøve et sådant væskesystem for tæthed efter samme billige og effektive metode, som anvendes til at kontrollere en bils trykkølersystem?«

Begrundelse